

CULTUURRAAD

VOOR DE

NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1979-1980

27 MAART 1980

ONTWERP VAN DECREET

tot oprichting van een openbare instelling genaamd
**„Commissariaat-Generaal van de Nederlandse Cultuurgemeenschap
in België voor de buitenlandse culturele samenwerking”**

VERSLAG

namens de Commissie voor buitenlands cultuurbeleid
uitgebracht door de heer A. STEVERLYNCK

DAMES EN HEREN,

Het ontwerp van decreet tot oprichting van een openbare instelling genaamd Commissariaat-Generaal van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België voor de buitenlandse culturele samenwerking, werd op 19 december 1979 ingediend door de Regering.

Samenstelling van de Commissie:

Voorzitter: de heer R. Otte.

Vaste leden: de heer Tj1 Declercq, mejuffrouw M. De Weweire, de heren J. Gerits, R. Gheysen, L. Kelchtermans, R. Otte, F. Piot, A. Smets, A. Steverlynck, H. Suykerbuyk, mevrouw G. Turf-De Munter, de heer J. van Waterschoot ;

de heren G. Boeykens, A. Canipel, E. Coppens, G. Temmerman, J. Van Elewyck ;

de heren J. Bascour, A. Kempinaire, J. Nutkewitz, L. Waltniel ;

de heren H. de Bruyne, P. Van Grembergen.

Plaatsvervangers:

de heren D. Claeys, Walter Claeys, P. De Vlies, R. Peeters, F. Vangronsveld, H. Weckx ;

de heren I. Egelmeers, V. Vanderheyden, M. Vandenhove ;

de heren F. Boey, H. Lahaye ;

de heer G. De Rouck.

Zie:

94 (1979-1980)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nrs. 2 tot 5: Amendementen

Op de tekst van het ontwerp werd advies verstrekt door de Raad van State op 6 september 1979, terwijl daarnaast ook talrijke amendementen op de artikelen werden neergelegd.

Uw Commissie heeft na zeer grondige besprekingen gedurende haar vergaderingen van 15 januari, 5 februari, 4 maart en 27 maart 1980, de voorliggende tekst aangenomen.

Zoals verder blijkt uit het verslag werd het oorspronkelijke opschrift van het ontwerp in overeenstemming gebracht met de tekst van artikel 59bis, §2, 3 van de Grondwet, waarin uitdrukkelijk de autonome bevoegdheden van de beide cultuurraden inzake internationale culturele samenwerking worden bepaald.

Uw verslaggever heeft getracht zo getrouw mogelijk een synthetisch overzicht te geven van de **commissiewerkzaamheden**, ten einde de inhoud en de strekking van het ontwerp duidelijk toe te lichten.

ALGEMENE BESPREKING

1. Situering van het commissariaat-generaal in het buitenlands cultuurbeleid

A. Wettelijke bepalingen

Het probleem van de bevoegdheid van de **cultuurgemeenschappen** inzake internationale culturele samenwerking kwam voor het eerst uitvoerig aan bod n.a.v. de bespreking in 1974 van de beleidsnota inzake internationale culturele samenwerking — Stuk 146 (1973-1974) — Nr. 1.

Bij deze gelegenheid greep inderdaad in de Cultuurraad een grondige gedachtenwisseling plaats aangaande de conceptie en de organisatie van de internationale culturele samenwerking in het kader van de culturele autonomie van de gemeenschappen binnen de context van de Belgische Staat.

Een volgende concrete stap in die richting werd gezet met de wet van 20 januari 1978 (B.S. 25 januari 1978) waarbij aan de Cultuurgemeenschappen een ratificerende bevoegdheid werd toegewezen inzake de verdragen of akkoorden van culturele samenwerking.

Met het voorliggend decreet beogen wij thans de oprichting van een openbare instelling ten einde alle inspanningen inzake culturele samenwerking te bundelen.

Hierbij ligt in de eerste plaats de bekommernis voor om een einde te maken aan de gebrekkige kennis die het buitenland heeft van de Nederlandse taal en cultuur in België.

Dit is nu eenmaal het gevolg van het staatsnationalisme dat al te weinig aandacht schonk aan de tweeledigheid van onze bevolking.

Vervolgens is er de overweging dat wij als Vlaamse volk voldoende artistieke eigenheid hebben om met andere culturen in dialoog te treden ter wederzijdse verrijking.

Bovendien spreekt het vanzelf dat het culturele ontmoetingsveld niet enkel tot kunst mag worden beperkt, maar in laatste instantie moet worden verruimd tot alle aspecten van het maatschappelijk leven die de eigenheid van onze cultuurgemeenschap weerspiegelen.

B. De culturele autonomie en de rol van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Tijdens de algemene bespreking werd vooral aandacht besteed aan de verhouding tussen het commissariaat-generaal en het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Sommigen wensen de meest verregaande autonomie inzake onze internationale culturele samenwerking, zowel wat betreft de keuze van de betrokken landen als wat de inhoud van eventuele samenwerkingsakkoorden betreft. Wij moeten evenwel rekening houden met de huidige Grondwet, waarin de bevoegdheden van de nationale staat en van het Ministerie van Buitenlandse Zaken worden bepaald. De betrokken diensten op dat departement blijven overigens bestaan.

Nochtans zal de commissie voor buitenlands cultuurbeleid voorafgaandelijk ingelicht worden over het feit dat bepaalde onderhandelingen over het sluiten van een cultureel akkoord met een of ander land zullen worden gevoerd.

Deze samenwerking met het Ministerie van Buitenlandse Zaken komt verder ook tot uiting in de organisatiestructuur van het commissariaat-generaal, alsmede in de beslissingsprocedure.

Amendementen om de bevoegdheid ter zake van de Minister van Buitenlandse Zaken af te zwakken kunnen in de huidige situatie niet worden behouden.

Ofschoon een en ander vanzelf spreekt en overbodig lijkt werd omwille van de duidelijkheid ook de aanhef van artikel 2 ongewijzigd behouden („Binnen het raam van de beschikbare middelen, van de grondwettelijke en wettelijke bepalingen, van de algemene voorschriften inzake culturele samenwerking en van de in de culturele verdragen aangegeven verplichtingen..”). De opdracht van het commissariaat-generaal was luidens het ontwerp alleen de „uitvoering van de werkprogramma's inzake internationale culturele samenwerking”.

Na indiening van een regeringsamendement is het evenwel duidelijk dat de taak van het commissariaat-generaal zowel „voorbereidend” als „uitvoerend” zal zijn. Inzake mogelijke moeilijkheden en meningsverschillen tussen de Minister van Buitenlandse Zaken en de Minister van de Nederlandse Gemeenschap is het uiteindelijk de Ministerraad die beslist (art. 4).

Verder is het duidelijk dat het onderhandelen over het sluiten van akkoorden behoort tot de bevoegdheid van de uitvoerende macht, in casu van de nationale regering en niet van de gemeenschappen. De wetgevende macht bekrachtigt of betuigt zijn instemming (Wetgevende Kamers, Cultuurraden). Derhalve werden amendementen die grotere bevoegdheid aan de cultuurraad toekennen niet aanvaard.

C. Samenwerking

Uw Commissie heeft ook bijzondere aandacht gewijd aan het feit dat de Nederlandse cultuur in België deel uitmaakt van de „Groot-Nederlandse cultuur”, en dat men derhalve over de staatsgrenzen heen tot een vereend optreden in de internationale culturele samenwerking zou moeten komen. Sommige leden hebben betreurd dat de tekst daaromtrent niets vermeldt. Maar toch leidt alles in de richting van een gemeenschappelijke actie. In die zin stellen wij ook een gunstige mentaliteitswijziging in Nederland vast. Indien wij nog niet tot de oprichting van gemeenschappelijke ambassades kunnen overgaan, kunnen er ooit wel gemeenschappelijke culturele attachés komen en kunnen „huizen” door de beide landen samen worden beheerd.

Een andere dimensie die wij mede in aanmerking moeten nemen is het feit dat er toch sinds 150 jaar een Belgische samenhang is gegroeid die voor velen een realiteit is. In

deze optiek verdient het ongetwijfeld aanbeveling dat tussen de onderscheiden cultuurgemeenschappen overleg zou worden gepleegd over de mogelijkheden van gemeenschappelijk optreden in welbepaalde gevallen.

Met deze overwegingen werd ook rekening gehouden wanneer het probleem werd gesteld om aan het commissariaat-generaal een gepaste benaming te geven.

De commissie heeft gemeend dat de naam Pro Flandria niet kon worden aanvaard, omdat hij enerzijds te eng zou verwijzen naar de Vlaamse cultuur ten aanzien van de idee van een Groot-Nederlandse Cultuurgemeenschap en anderzijds ook als te sterk privé zou overkomen t.o.v. de Belgische Staatscontext waarbinnen wij toch als representatief openbaar en officieel organisme willen erkend worden. Er zal bijgevolg later naar een geschikte benaming worden gezocht en daartoe is het commissariaat-generaal zelf gemachtigd.

II. Het commissariaat-generaal als openbare instelling

A. Openbare instelling

Het commissariaat-generaal behoort tot de instellingen van openbaar nut, categorie A, zoals bedoeld in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Deze optie houdt verband met een aantal evidente kenmerken die inherent zijn aan dit soort van openbare instellingen.

Zo kunnen in de eerste plaats de bevoegdheden inzake het cultureel beleid die thans verspreid liggen over verschillende departementen, gemakkelijker worden samengevoegd.

En al is het een feit dat de Minister van de Nederlandse Gemeenschap het beheer heeft in de conceptie, de voorbereiding en de uitvoering van het beleid en de werkprogramma's, toch kunnen ook de andere bevoegde ministers hierbij worden betrokken.

Tevens is er voldoende ruimte aanwezig om de samenwerking met allerlei particuliere organismen en gedecentraliseerde overheidsdiensten in binnen- en buitenland mogelijk te maken.

Bovendien kunnen de overlappings in de huidige structuren worden voorkomen en is een efficiëntere aanwending van de financiële middelen gewaarborgd.

Toch moet worden opgemerkt dat de huidige diensten in de departementen niet zonder meer worden opgedoekt. Zo zijn de ambtenaren vrij hun overgang al dan niet te vragen, wetend dat zij in het commissariaat-generaal niet meer genieten van het statuut van rijksambtenaar.

Daarenboven kunnen ook nog andere diensten worden belast met activiteiten op buitenlands gebied waarmee het commissariaat-generaal zich niet zal gelasten.

Deze diensten zijn thans :

— op het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur: het Bestuur voor de Internationale Culturele Betrekkingen, verantwoordelijk voor de uitwisseling van kunstenaars, professoren, zendingen van ambtenaren, lectoraten Nederlands, organisatie van tentoonstellingen, enz.

— op het Ministerie van Buitenlandse Zaken: de Bestuursdirectie Voorlichting en Culturele Betrekkingen.

Het budget van deze cel bedraagt ongeveer 7,5 miljoen, bestemd voor de culturele initiatieven van de ambassades, de organisatie van de Belgische weken in het buitenland en de officiële reizen van Z.M. de Koning.

B. Interne organisatie

Het dagelijks beheer wordt toevertrouwd aan een commissaris-generaal en een adjunct-commissaris-generaal.

Het voorstel om meer adjunct-commissarissen-generaal te benoemen met het oog op een efficiëntere structurering van de dienst kan niet worden overwogen omdat de in artikel 9 voorziene financiële middelen vooralsnog niet kunnen worden opgedreven.

De benoemingsvoorwaarden van het personeel zijn deze voorzien in voornoemde wet op de instellingen van openbaar nut, categorie A.

Uitdrukkelijk wenst uw commissie eveneens te vermelden dat de ambtenaren-generaal van het commissariaat-generaal bij K.B. worden benoemd, terwijl de andere personeelsleden worden aangesteld bij ministerieel besluit. Daarbij zal in de praktijk worden rekening gehouden met de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen zoals bedoeld in de wet van 16 juli 1973 betreffende het Cultuurpact, al wordt het overbodig geacht deze waarborg in de tekst van een artikel te vermelden.

De huidige personeelsformaties van het Bestuur voor Internationale Culturele Betrekkingen van het ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur en van de dienst Internationale Culturele Betrekkingen van het Ministerie van Buitenlandse Zaken zijn samengesteld als volgt :

Besturen Int. Cult. Betr. Min. Nat. Opv. en Cult.		Dienst Int. Cult. Betrek. Min. Buit. Zaken	
Ambten	Aantal	Ambten	Aantal
Bestuursdirecteur	1	Directeur	1
Adviseur-Hoofd v. dienst	1	Adjunct-Adviseur	2
Adjunct-Adviseur	1	Bestuurssecretaris	2
Bestuurssecretaris	3	Vertaler	1
Bestuurschef	4	Opsteller	1
Onderbureauchef	4	Dactylo's	2
Directiesecretaris	1	Klerken	2
e.a. Directiesecretaris	1		
Opsteller	6		
, Rekenplichtig opsteller	3		
Hoofdklerk	2		
Hoofdklerk-typist	1		
Klerk	5		
Eerste klerk			
Klerk-stenotypist	1		
e.Klerk-stenotypist			
Klerk-typist	1		
e.a. Klerk-typist			
Hoofdbeampte	2		
Expeditionair	2		
e.a. Beampte			
Hulparbeider B	1		
Gsch. werkmán A			
Budget : 165 miljoen Fr.		Budget: 7,5 miljoen Fr.	

C. Programmatiecomité en
Raad van Advies

Het commissariaat-generaal heeft twee externe adviesorganen met name een programmatiecomité en een Raad van Advies.

Het programmatiecomité heeft tot taak een maximale coördinatie te bewerkstelligen tussen het commissariaat-

generaal en de betrokken departementen, nl. het Ministerie van de Nederlandse Gemeenschap, het Ministerie van Nationale Opvoeding, het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking. Of en in welke mate daarbij ook het Ministerie van Economische Zaken een taak te vervullen heeft, valt eerder in de concrete uitvoering van de werkprogramma's te bekijken.

Het comité dat 12 leden telt, wordt samengesteld uit telkens één afgevaardigde van de ministeries van Nationale Opvoeding, Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking en verder **ambtenaren**-generaal van de Nederlandse taalrol behorend tot de departementen die bij de internationale culturele samenwerking kunnen worden betrokken. Zij worden benoemd door de Minister van de Nederlandse Gemeenschap op voorstel van de betrokken Minister.

Hier wordt het nuttig geacht uitdrukkelijk melding te maken van de waarborgen bedoeld in de wet van 16 juli 1973.

Als tweede erkend orgaan is er de Raad van Advies, samengesteld uit deskundigen in onderwijs, wetenschap, cultuur en jeugdzaken. Hij telt 27 leden, benoemd door de Koning, op voordracht van de Minister van de Nederlandse Gemeenschap en van de Minister van Nationale Opvoeding. De Raad geeft advies op verzoek van de bevoegde Minister of op eigen initiatief over alle aangelegenheden die betrekking hebben op de opdracht van het **commissariaat**-generaal. Het bureau van de Raad bestaat uit een voorzitter en drie ondervoorzitters en is zodanig dat elke ideologische en filosofische strekking erin vertegenwoordigd is.

Er wordt tevens gesteld dat ook particuliere organisaties in de Raad van Advies kunnen vertegenwoordigd zijn.

Op verzoek van de Rat der deutschen **Kulturgemeinschaft** werd eveneens besloten dat een afgevaardigde van die Raad als waarnemer de werkzaamheden van de Raad van Advies kan volgen.

III. De taak van het commissariaat-generaal

A. Samenwerking met particuliere organisaties

Uw Commissie was eensgezind van mening dat het commissariaat-generaal nauw moet samenwerken met particuliere organisaties en instellingen die sinds ettelijke jaren actief zijn op het terrein van de internationale culturele samenwerking.

Bij wijze van voorbeeld, en zonder aanspraak te maken op volledigheid, werden een aantal van deze organisaties en instellingen genoemd :

- Vlamingen in de Wereld v.z.w. : deze vereniging streeft ernaar, de tienduizend Vlamingen en honderdduizenden nakomelingen van Vlamingen die in het buitenland leven te betrekken in het beleid en de uitwerking van onze internationale culturele samenwerking. De vereniging wil door concreet dienstbetoon de sociale, culturele, economische en in het algemeen alle mensgebonden belangen van onze emigranten en hun nakomelingen in de wereld behartigen met eerbiediging van eenieders levensbeschouwing.
- het Komitee voor Frans-Vlaanderen: een comité dat interesse wil wekken voor een vergeten deel van de Nederlandse cultuur, en de verbondenheid met de

Nederlandse gemeenschap over alle grenzen heen blijvend wil bevestigen. De medewerkers in dit comité zijn van mening dat deze samenhangigheid zowel op het vlak van de overheid als op dat van de basis tot uiting moet komen.

- de Stichting Ons Erfdeel: deze wil bijdragen tot de integratie en de ontplooiing van de Nederlandse cultuur in het Nederlandse taalgebied en de kennis ervan bevorderen in het buitenland. Dit geschiedt o.m. door de uitgave van de tijdschriften Ons Erfdeel, Septentrion en van het Jaarboek De Franse Nederlanden.
- het Algemeen Nederlands Verbond dat de integratie nastreeft en de ontwikkeling van de Nederlandse Cultuurgemeenschap, ongeacht staatkundige grenzen.

De suggestie werd ook geopperd de V.L.I.R. bij de activiteiten van het commissariaat-generaal te betrekken.

Uw Commissie achtte het niet noodzakelijk een hoorzitting met vertegenwoordigers van de genoemde organisaties en instellingen te houden over dit ontwerp. Het wordt echter niet uitgesloten geacht dit te gelegener tijd te doen in verband met de problemen van het buitenlands cultuurbeleid.

B. Samenwerking met de culturele attachés

Ons land beschikt thans over de volgende culturele attachés in het buitenland:

- a) Culturele Attachés : diplomaten
 - Parijs: de heer Ronveau, Franstalig
 - Bonn : de heer De Buck, Nederlandstalig
 - Den Haag : mevrouw Kristoffersen : Nederlandstalig
 - Londen: de heer Fellens, Franstalig
 - Washington : mevrouw De Myttenaere, Franstalig
 - Rome: de heer Van Duyse, Nederlandstalig
 - Mexico : mevrouw Billits, Nederlandstalig ,
- b) Culturele Attachés : contractuele
 - New York : mevrouw Schwartz, Franstalig
 - Madrid: mevrouw De Roo, Franstalig.
- c) In andere grote posten wordt de culturele taak door een diplomaat gecombineerd met een andere taak (b.v. politiek of economie).
- d) In kleinere posten wordt de culturele taak waargenomen door hulppersoneel of kanselarijpersoneel onder leiding van de ambassadeur.

C. Samenwerking met de „huizen” in het buitenland

Ons land beschikt in het buitenland over de volgende „huizen” :

- a) huizen ressorterend onder de nationale overheid:
 - de **Academia Belgica** te Rome (gesubsidieerd op de begroting Gemeenschappelijke Culturele Zaken)
 - het Belgisch Huis in Keulen, vereniging zonder winstoogmerk, afhankelijk van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, met een beheerraad waarin de beide gemeenschappen vertegenwoordigd zijn.
- b) huizen ressorterend onder het Ministerie van de Nederlandse Gemeenschap en eigen Vlaamse instellingen en verenigingen in het buitenland
 - Belgisch Huis Amsterdam (Brakke Grond)
Stichting met rechtspersoonlijkheid, verbonden aan stichtend Ministerie
 - Belgisch Huis Rijsel
Stichting met rechtspersoonlijkheid, verbonden aan stichtend Ministerie

- Pro Musica Instituut Osaka (Japan)
Vereniging functionerend naar Japans recht en arbeidsrecht
- Vlaamse Kulturele Kring Rome
V.Z.W.
- Vlaamse Kring Luxemburg
V.Z.W.

D. Eigen werking : voorbereiding
van de internationale samenwerking en
uitvoering van de taken die dit meebrengt

Het commissariaat-generaal heeft niet tot taak de lijst op te stellen van de landen waarmee de culturele samenwerking geschiedt.

Deze lijst wordt, luidens artikel 4, opgesteld in overleg tussen de Minister van Buitenlandse Zaken en de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse Gemeenschap behoort. Het gaat, zo wordt uitdrukkelijk gezegd, om landen, niet om instanties.

De Minister van Nationale Opvoeding en de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse Gemeenschap behoort stellen de werkprogramma's op.

De specifieke taak van het commissariaat-generaal bestaat erin de internationale samenwerking, die concreet vorm krijgt in werkprogramma's, voor te bereiden en de taken uit te voeren die dit met zich brengt. Op verzoek van de commissie heeft de Minister, bij de behandeling van artikel 2, omschreven wat met „werkprogramma's” wordt bedoeld.

De inhoud van die werkprogramma's kan nader worden besproken. De Minister verklaarde dat er in het beleid prioriteiten worden gevolgd, die zeker geen prestigeprojecten betreffen, maar betrekking hebben op het sociaal-cultureel werk, jeugduitwisseling en monumentenzorg.

Bij amendement werd, tenslotte, aan het commissariaat-generaal de verplichting opgelegd jaarlijks verslag uit te brengen aan de commissie en aan de Cultuurraad.

Besluit :

Tien jaar na het tot stand komen van de culturele autonomie wordt het hoog tijd de bevoegdheid van onze **cultuurgemeenschap** inzake internationale culturele samenwerking waar te maken. Daarom wenste de commissie eenparig dat het voorliggende decreet in werking zou treden op 1 juli 1980.

Uw Commissie stelt daarom voor dit ontwerp aan te nemen.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Opschrift

De heer Van Grembergen pleit ervoor in het opschrift het woord „buitenlandse” te vervangen door de in de Grondwet gebruikte term „internationale”. Bovendien stelt hij voor de woordorde in het opschrift omwille van het correct taalgebruik te veranderen. Met deze bedoeling heeft hij een amendement ingediend : Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 2.

De Commissie neemt het amendement eenparig aan.

Artikel 1

De heer Van Grembergen heeft een amendement — Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 2 — ingediend dat ertoe strekt het commissariaat-generaal, als een instelling gericht op de ontmoeting van onze cultuur met andere culturen, een benaming te geven waardoor het onmiddellijk herkenbaar is bij buitenlanders.

De Minister vreest dat een dergelijke benaming de indruk zou kunnen wekken dat het om een privé-instelling gaat, vooral bij vergelijking met de benaming van het commissariaat-generaal van de Franse cultuurgemeenschap. Zij vraagt zich af of de vlag wel de lading zou dekken, misschien is ze wel iets te eng. Zij stelt voor dat de commissie het amendement niet zou aannemen.

Een lid verwijst naar de Stichting Pro Helvetia. Hij vindt de voorgestelde benaming een nuttige aanvulling.

Een ander lid deelt de vrees voor verwarring die zou kunnen ontstaan door de benaming van de commissariaten-generaal. Precies dit is voor hem een argument ten gunste van het amendement van de heer Van Grembergen. Hij meent dat de Cultuuraad niet noodzakelijk hetzelfde moet beslissen als de Conseil culturel. Hij zou niet graag hebben dat in het buitenland de indruk ontstaat dat de benaming, van het commissariaat-generaal alleen maar een vertaling is.

Nog een ander lid vraagt zich af of deze benaming in de tekst moet. Is dit een taak van de wetgever of decreetgever. Dat kan in uitvoeringsbesluiten. Bij de uitvoering kan ongetwijfeld worden gezocht naar een insigne of kenmerk. Maar moeten wij dit doen? Is dit onze taak?

De vraag kan worden gesteld of het commissariaat-generaal daartoe wel gemachtigd is. Misschien kan men in het verslag opnemen dat dit wel kan.

Het andere lid herhaalt dat er bij elke wet en elk decreet uitvoeringsbesluiten komen en dringt er nogmaals op aan dat de voorgestelde tekst niet in het decreet wordt opgenomen.

De Voorzitter stelt de vraag of deze bedenking niet in het verslag kan worden opgenomen.

De Minister zegt dat zij wel bevreesd is voor verwarring in het buitenland waar men de situatie in België niet kent. Zij verzoekt nogmaals de commissie het voorgestelde amendement niet aan te nemen.

De heer Van Grembergen trekt het amendement in nadat, bij monde van de Voorzitter, de commissie ermee instemt dat deze wens in het verslag wordt vermeld.

Daarna wordt het artikel 1 eenparig aangenomen.

Art. 2

Bij artikel 2 is er een amendement van de heer Van Grembergen, dat zowel vereenvoudiging van de tekst als verruiming van de bevoegdheid van de op te richten nieuwe instelling beoogt, dit laatste o.m. in verband met de multilaterale culturele samenwerking.

De Minister licht de betekenis van de tekst toe. De uitdrukking „binnen het raam van de beschikbare middelen” komt in alle ontwerpen van decreet voor, op verzoek van de Ministerraad. De term „werkprogramma's” is algemeen bekend in de internationale culturele betrekkingen.

De heer Van Grembergen vreest dat de voorliggende tekst de indruk wekt dat het commissariaat-generaal zowat een meid zal zijn van alle werk.

De heer Suykerbuyk gaat akkoord met het voorstel van de heer Van Grembergen. Hij pleit voor een ruimere formulering van de opdracht van het commissariaat-generaal. De woorden „uitvoering van de werkprogramma's” lijken hem te beperkt. Hij heeft daarom een amendement ingediend : Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 4.

Een lid vraagt of men de beide teksten niet kan samenvoegen.

Een ander lid meent dat men de formulering in verband met de programma's zo kan behouden. Hij treedt het amendement van de heer Suykerbuyk ter verruiming van de taakomschrijving van het commissariaat-generaal bij.

Nog een ander lid acht een precisering van het begrip werkprogramma's nodig, ook in verband met artikel 5 van het ontwerp.

De Minister zegt dat de term „uitvoering” inderdaad te eng is. Zij stelt voor de opdracht te formuleren als „belast met de voorbereiding en de uitvoering van de werkprogramma's”.

Een lid verwijst naar het advies van de Raad van State. In de geest van dit advies noemt hij het artikel 2 een beginselartikel, waarin de opdracht van het commissariaat-generaal wordt omschreven. In een volgend artikel zou men het begrip programma's kunnen omschrijven.

Een ander lid is de mening toegedaan dat men bij de omschrijving het commissariaat-generaal een zo ruim mogelijke opdracht moet geven.

Nog een ander lid sluit zich aan bij het standpunt van vorige spreker. Hoe beperkt het nu is, het moet in de toekomst kunnen groeien.

De volgende spreker zegt dat men moet vermijden dat er in de tekst beperkingen worden ingebouwd die later tegen de decreetgever kunnen worden ingeroepen.

De Minister formuleert nogmaals haar voorstel om in de tekst te schrijven „belast met de voorbereiding en de uitvoering van de werkprogramma's”. In de volgende vergadering zal zij een omschrijving voorleggen van het begrip „werkprogramma's”.

De verdere bespreking van dit artikel en van het amendement van de heer Bascour — Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 3 — bij dit artikel worden opgeschort tot de volgende vergadering.

De opgeschorte bespreking van dit artikel wordt voortgezet tijdens de volgende vergadering.

Een lid verwijst naar het „decreet créant un commissariat général à la coopération internationale” van de Conseil culturel, meer bepaald naar art. 2 van dat decreet, waarin de taak van het Franse commissariaat-generaal wordt omschreven als „de voorbereiding van de internationale samenwerking en de uitvoering der taken die dit meebrengt in verband met de materies die afhangen van de Cultuurgemeenschap”. Hij is van mening dat door dat artikel de opdracht veel ruimer is gesteld dan in het voorliggende ontwerp. Hij vraagt zich af of de Nederlandse vertaling in het Belgisch Staatsblad „die dit meebrengt” wel beantwoordt aan de Franse tekst „qu'elle comporte”. Moet dit niet eerder zijn „die dit omvat”? Het komt hem voor dat het aannemen van de tekst van het Franstalige decreet zijn amendement overbodig zou maken.

De Minister ziet niet in dat die tekst een ruimere bevoegdheid geeft. „Préparation” voorbereiding, gebeurt de facto ook aan Nederlandstalige zijde.

Een lid zegt dat in het voorgelegde ontwerp niet zo duidelijk naar voor komt dat het commissariaat-generaal ook eigen initiatieven kan nemen.

De Minister antwoordt dat voorbereiding nog iets anders is dan het nemen van eigen initiatieven. Dat zal ook voor het Franstalige commissariaat-generaal bij Buitenlandse Zaken blijven.

Hetzelfde lid doet opmerken dat in het Franse decreet sprake is van zowel de voorbereiding als de uitvoering. De ruime uitwerking hangt van de uitvoerende macht af. Bij ons is dit niet het geval.

De eerste spreker stelt vast dat volgens het ontwerp de opdracht van het commissariaat-generaal moet worden uitgevoerd „binnen het raam van de beschikbare middelen, van de grondwettelijke en wettelijke bepalingen” enz. De Franstaligen schrijven dat niet in hun decreet. Hij vraagt of de formulering van die beperkingen misschien overbodig is.

De Minister zegt de voorkeur te geven aan de eminente tekstschrijvers die dit ontwerp hebben opgesteld en die de instemming gekregen hebben van de Raad van State en de bevoegde instanties. Zij stelt voor de opdracht te omschrijven als „belast met de voorbereiding van de internationale samenwerking en de uitvoering van de werkprogramma's...“.

Een lid vraagt waarom de Franstaligen de voldoening krijgen te denken dat de bevoegdheid van het commissariaat-generaal ruimer wordt.

Een ander lid wijst erop dat het Franstalige artikel 2 een tweede lid heeft. De opdracht komt volgens hem ook maar neer op uitvoering.

De vorige spreker is van mening dat het daar gaat om uitvoering door de executieve van de Franse gemeenschap, terwijl wij ons laten leiden door Buitenlandse Zaken.

De Minister geeft de volgende omschrijving van wat met „werkprogramma's” wordt bedoeld :

„Onder „programma's” of „werkprogramma's” dient te worden verstaan, de overzichten van de, al dan niet in overleg met andere landen of internationale culturele organisaties, door het commissariaat-generaal geplande manifestaties en uitwisselingen voor een periode van één tot twee jaar. Het buitenlands cultureel beleid veronderstelt een vrij rigoureuze planning, omdat het veronderstelt dat :

- de eigen gemeenschap haar prioriteiten vastlegt, zowel wat de keuze van de partners — hetzij landen, hetzij internationale organisaties —, als wat de prioriteiten inzake uitwisselingen betreft ;
- bovendien kunnen door de eigen gemeenschap deze prioriteiten slechts worden gerealiseerd in overleg met de andere partner; zulks geldt zowel t.a.v. landen waarmee culturele akkoorden werden afgesloten, als t.a.v. de andere landen en internationale organisaties”.

Zij zegt verder dat de prioriteiten in de programma's worden vastgesteld door de eigen gemeenschap en door de partners. Wat betreft de uitvoering, worden de agenda's voor het overleg opgesteld op het niveau van de gemeenschap. Zij wenst dat men dit in het verslag zou vermelden. Zij voelt er echter niet voor de verruiming in de zin van het Franstalige artikel 2 in de tekst op te nemen.

Een lid vraagt waarom men het niet zou laten bij de algemene gedachte van de Franse tekst. Alles wat de Minister

zegt is in de Franse tekst terug te vinden en die tekst geeft dan nog mogelijkheden om nog verder te gaan zonder in conflict te komen met de wet of de grondwet.

De Minister zegt dat zij voor duidelijkheid is. Zij pleit ervoor om de tekst te behouden die door talrijke instanties werd uitgewerkt en het eerste deel van het artikel te laten zoals het is. Zij stelt voor eraan toe te voegen „belast met de voorbereiding van de internationale culturele samenwerking’ ”.

Hetzelfde lid zegt dat het niet in het nadeel van de Minister is als de tekst van het Franstalig decreet wordt aangenomen. Het kan naar zijn mening geen toeval zijn dat de Franstaligen geen beperkingen hebben gewild. Hij pleit dan ook voor een zo groot mogelijke vrijheid van de Minister. Het voorstel om de beperkingen uit de tekst te weren is duidelijk niet tegen de Minister gericht. Hij komt op voor een zo groot mogelijke handelingsvrijheid van de Minister en de gemeenschap.

De Minister stelt voor de eerste paragraaf van artikel 2 van de Franstalige tekst te gebruiken als tweede deel van de zin van de voorliggende tekst : „ , belast met de voorbereiding van de internationale samenwerking en met de uitvoering van de taken die dit meebrengt in verband met de materies die afhangen van de cultuurgemeenschap”.

Een lid suggereert de woorden „die dit meebrengt” te vervangen door de woorden „die dit omvat”.

De Minister dient een regeringsamendement in: Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 5. Het stelt voor de tekst van artikel 2 te vervangen door een nieuwe tekst.

De heer Bascour wil na de woorden „internationale samenwerking” de woorden „en de culturele en educatieve aspecten van de ontwikkelingssamenwerking” toevoegen. Hij heeft ter zake een amendement ingediend: Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 3.

De Minister zegt dat het niet de bedoeling was van de ontwikkelingssamenwerking aan het commissariaat-generaal toe te vertrouwen.

De indiener van het amendement heeft de indruk dat dit volgens de Franstalige tekst wel kan.

De Minister zegt dat het met onze tekst ook kan. We hebben met het decreet een rechtsgrond om dat te doen maar de facto is het nog niet zo. We leggen hier niet de bevoegdheid vast van de Nederlandse Gemeenschap maar wij maken een commissariaat-generaal. Als dat werkt kan er een afdeling ontwikkelingssamenwerking worden aan toegevoegd. Met de nieuwe tekst kan dat.

De Voorzitter leest de tekst van het amendement van de regering opnieuw voor.

Een lid vraagt of het niet de voorkeur verdient in het amendement de woorden „die dit meebrengt” te vervangen door „ ,omvat”.

Er wordt beslist een woordenboek te raadplegen.

K.R. Gallas: Nieuw Frans Woordenboek, vierde druk, geeft als vertaling voor *comporter* : „Toelaten, wettigen, noodzakelijk maken, vereisen, met zich brengen”. Petit Larousse illustré 1973 verklaart *comporter* als „ ,comprendre essentiellement, par nature, contenir, renfermer”.

De Commissie beslist in de tekst in te schrijven „met zich brengen”.

Bij stemming wordt artikel 2, zoals door de regering **geamendeerd**, aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

De heer Bascour komt terug op zijn amendement bij artikel 2.

De Minister zegt dat al wat cultuur is onder dit artikel valt.

Hetzelfde lid leidt hieruit af dat er geen bezwaar is om zijn amendement aan te nemen.

De Minister heeft toch bezwaar omdat we dan in de onwettelijkheid zouden zijn, aangezien het ons zou verplichten de ontwikkelingssamenwerking onmiddellijk naar de gemeenschappen te laten komen.

Het lid verklaart dat de ontwikkelingssamenwerking onweerlegbaar en onaanvechtbaar aan de cultuurgemeenschap toekomt.

Een ander lid zegt dat zijn fractie dit amendement steunt omdat het een onmiddellijk engagement inhoudt.

Bij eindstemming wordt het amendement verworpen met drie stemmen tegen negen.

Art. 3

Het amendement — Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 2 — van de heer Van Grembergen vervalt.

Na een tekstcorrectie wordt dit artikel eenparig aangenomen.

Art. 4

De heer Van Grembergen licht zijn amendement — Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 2 — bij dit artikel toe : Hij is van oordeel dat niet de nationale regering, maar onze cultuurgemeenschap zelf moet beslissen over de landen en de internationale instellingen waarmee culturele samenwerking plaatsvindt.

De Minister herinnert aan de lange voorgeschiedenis van het ontwerp van decreet. In de eerste versie was het de bedoeling een openbare instelling van het type B op te richten. In zijn advies stelde de Raad van State dat het buitenlands cultuurbeleid een essentieel onderdeel van de buitenlandse politiek is.

Een van de bindingen met Buitenlandse Zaken is in artikel 4 ingeschreven. De Minister van de Nederlandse Gemeenschap verbindt zich in verband met de lijst van de landen en niet in verband met de internationale instellingen.

De indiener van het amendement stelt dat het hier om een principiële discussie gaat, namelijk om de vraag hoe ver de culturele autonomie gaat. Als we die op het vlak van de zuiver culturele betrekkingen nog niet kunnen waarmaken, is die wel zeer beperkt.

Een ander lid stelt dat de internationale culturele samenwerking behoort tot de buitenlandse politiek. Wij moeten niet teveel naar de Cultuurraad halen wat de regering toekomt.

Volgens nog een ander lid wordt er naar Buitenlandse Zaken verwezen op het vlak van het principe, maar mogen er geen beperkingen worden opgelegd waar dit niet noodzakelijk is. Hij vraagt zich af waarom wij moeten afstand doen van wat ons toekomt. Waarom moet de uitvoerende macht centraal beslissen over aangelegenheden die constitutioneel aan de gemeenschappen zijn gegeven?

De volgende spreker stelt vast dat men op een moeilijk terrein zit. Men kent het toekomstige statuut van de gemeenschappen niet. Het is moeilijk een grens te trekken. Hij kan zich aansluiten bij het principe dat de twee Ministers samen beslissen. Als de Minister van de Nederlandse Gemeenschap en die van Buitenlandse Zaken het niet eens zijn, kan men het geschil niet toevertrouwen aan een instelling die afhangt van één van de twee partijen, die aldus rechter en partij zouden zijn.

Een lid verwijst naar artikel 2 waarin sprake is van voorbereidingen en uitvoering. Dit zijn duidelijk taken voor de executieve. Hij stelt dat de grondwet culturele autonomie geschapen heeft op het gebied van de wetgevende, niet van de uitvoerende macht.

Een ander lid doet opmerken dat men met dezelfde logica het tegengestelde standpunt zou kunnen verdedigen.

Na verwerping van het amendement wordt bij stemming het artikel 4 aangenomen: 10 leden stemmen voor, 3 stemmen tegen en één lid onthoudt zich.

Art. 5

Bij dit artikel werd een amendement — Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 2 — ingediend door de heer Van Grembergen. Deze zegt dat de logica die een lid wilde toegepast zien bij de formulering van artikel 4 ook kan spelen voor dit artikel. Zijn amendement strekt ertoe bij betwistingen tussen de Minister van Nationale Opvoeding en die van de Nederlandse Gemeenschap de knoop te laten doorhakken door de executieve van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse gewest.

Het bedoelde lid betwist dat deze logica ook hier toepasselijk is.

Een ander lid zegt dat er drie Ministers vermeld worden, of is de eind-s bij „Ministers van Nationale Opvoeding” een zetfout ?

Nog een ander lid meent dat er uitdrukkelijk moet worden vermeld dat het gaat om de Minister van Nationale Opvoeding, Nederlandstalige sector, hetzij in de tekst, hetzij in het verslag.

De Minister bevestigt dat het hier om een zetfout gaat; het is **wel** degelijk de Minister van Nationale Opvoeding, Nederlandse sector, enkelvoud !

Het lid trekt het amendement in.

De Commissie neemt, na tekstcorrectie, unaniem het artikel 5 aan.

Art. 6

De heer Van Grembergen heeft bij dit artikel een amendement — Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 2 — ingediend dat beoogt aan het tweede lid een verwijzing naar de bepalingen van het Cultuurpactdecreet van 28 januari 1974 toe te voegen.

De Minister heeft geen bezwaar.

Het amendement wordt eenparig aangenomen.

Hetzelfde lid licht zijn tweede amendement van — Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 2 — bij dit artikel toe. Het heeft tot doel, gelet op het zeer ruim terrein dat de internationale culturele samenwerking bestrijkt, een functionele aanpak

mogelijk te maken. Hij stelt voor de commissaris-generaal te belasten met het algemeen beleid en drie **adjunct-commissarissen-generaal** met respectievelijk de culturele aangelegenheden en de ontwikkelingssamenwerking, het onderwijs en de universitaire instellingen en het wetenschappelijk onderzoek. Hij verwijst naar de grote berg werk die de nieuwe instelling te doen zal hebben zoals reeds bleek uit de nota-Van Elslande van 1974.

De Minister stelt voor dit amendement niet aan te nemen omdat de voorgestelde structuur van het **commissariaat-generaal** reeds een hele verbetering betekent vergeleken bij de huidige toestand en omdat men niet in het uiterste mag vervallen door het opdrijven van de administratieve kosten t.o.v. het geheel van de uitgaven.

Bij stemming wordt het amendement verworpen met vier stemmen bij negen.

De heer Suykerbuyk licht een amendement toe — Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 4 — bij §3 van dit artikel. Zijn tekst is minder vrijblijvend. Het gaat om een kwestie van legistiek. De tekst van het ontwerp heeft geen zin : zaken „onder de aandacht brengen” kan men altijd.

De Minister repliceert dat de Minister van Buitenlandse Zaken dan niets meer te zeggen zou hebben. „Binnen 15 dagen” geeft de rechtszekerheid dat Buitenlandse Zaken dan geen opmerking meer zal maken. De Minister wenst dat dit in het verslag wordt genoteerd.

Een lid vraagt welke de gevolgen zijn van het te kennen geven van deze opmerkingen door Buitenlandse Zaken.

De Minister antwoordt dat in dat geval de Minister van de Nederlandse Gemeenschap zal zien of moet worden ingegaan op deze opmerkingen.

De indiener is bereid het amendement in te trekken.

Een ander lid vraagt verduidelijking in verband met de aanwezigheid van de commissaris-generaal en van de adjunct-commissaris-generaal in het programmatiecomité en in de Raad van Advies. In artikel 6 is er alleen sprake van „bijwonen”, in artikel 8 van „**deelnemen**, met raadgevende stem”. Hij vraagt ook welke bevoegdheid er wordt bedoeld in artikel 8, tweede lid, tweede regel.

De Minister antwoordt dat in het programmatiecomité wordt beraadslaagd over de keuze van de landen en het beheer. Het programmatiecomité is een werkcomité waar niet gestemd wordt maar naar een consensus gestreefd. In de Raad van Advies wordt beraadslaagd over de keuze van de landen en de programma's, mede met het oog op toepassing van het Cultuurpact.

Een lid zegt dat het programmatiecomité bestaat uit ambtenaren. Als men bij de samenstelling van dit comité moet rekening houden met de bepalingen van het Cultuurpact — waarvan hij zich een overtuigd voorstander noemt — betekent dit dat men van die ambtenaren een verklaring wil in verband met de ideologische of filosofische strekking waar-toe zij willen gerekend worden. Hij stelt voor dergelijke verplichting in het verslag op te nemen en niet in de tekst.

De Minister ziet geen principiële bezwaren tegen het opnemen van dergelijke bepaling in de tekst. Zij verwijst naar artikel 20 van het Cultuurpactdecreet. Men weet overigens dat niemand kan worden verplicht kleur te bekennen maar in de praktijk gebeurt het.

De vorige spreker is niet tegen toepassing van de beginselen van het Cultuurpact in de praktijk, maar wil conflict-situaties vermijden.

Een ander lid meent dat deze zorg in de tekst zelf tot uiting mag komen.

Het derde amendement — Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 2 — van de heer Van Grembergen vervalt.

Het geamendeerde artikel 6 wordt aangenomen met 13 stemmen bij één onthouding.

Art. 7

De amendementen van de heer Van Grembergen — Stuk 94 (1979-1980) - Nr. 2 — vervallen ingevolge de goedkeuring van de artikelen 1 en 6.

De heer Bascour licht zijn amendement — Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 3 — bij dit artikel toe. Hij acht het in het voordeel van de ambtenaren dat in de tekst wordt vermeld dat de Koning hen benoemt.

De Minister zegt dat het toch vanzelf spreekt dat de Koning de ambtenaren-generaal benoemt. Het is overbodig dit in de tekst te vermelden.

Een lid vraagt of de wet op de instellingen van openbaar nut de wijze van benoemen vastlegt. Als dat het geval is, is het overbodig dit nog eens in deze tekst te herhalen.

Een ander lid vindt dat, als men terugkomt op het publiekrechtelijk karakter van het voorstel, men opnieuw het hele debat kan beginnen. Wat kan in een openbare instelling van het type A en wat niet? Hij is de mening toegedaan dat het amendement niet schadelijk kan zijn.

De Minister suggereert in het verslag te noteren dat het evident is dat alle ambtenaren-generaal worden benoemd door de Koning.

De indiener trekt zijn voorstel in, mits dit inderdaad wordt vermeld.

Het tweede amendement bij dit artikel van de heer Bascour — Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 3 — wordt door hem toegelicht. Het strekt ertoe, zoals dat in het oorspronkelijke ontwerp het geval was, in de tekst een bepaling op te nemen waardoor de Minister gedurende zes maanden na het in werking treden van het decreet kan afwijken van de voorziene reglementering inzake aanwerving van personeel.

Zijn amendement is geïnspireerd door de tekst van het advies van de Raad van State, die deze procedure niet heeft afgewezen, maar alleen voorzorgsmaatregelen heeft aangeduid. Hij meent dat er moet worden gezorgd voor toepassing van de Cultuurpactwet en dat de mogelijkheid daartoe moet worden geschapen.

De Minister antwoordt dat deze bepaling uit het oorspronkelijk ontwerp is weggevallen op uitdrukkelijk verzoek van de Ministerraad die dit er niet in wenste. Zij is van oordeel dat er geen echte tegenstelling is tussen het toepassen van het Cultuurpact en het schrappen van deze tekst.

Een ander lid is het met de Minister eens en wil wijzen op een anomalie in de amendementen van de heer Bascour. In het eerste amendement wordt gesteld dat de Koning de ambtenaren benoemt, luidens het tweede kan de Minister afwijken van de voorziene reglementering. Hij vraagt waarom die periode wordt beperkt tot zes maand. Na die termijn zou

er dan niet meer kunnen worden afgeweken. Maar er staat nergens dat de aanstellingen moeten gebeuren binnen zes maanden. De Koning kan het dossier laten liggen en de Minister zou verplicht kunnen zijn iets anders te doen.

Nog een ander lid zegt dat iedereen de betekenis kent van de eerste zes maanden na de oprichting van een instelling, d.i. de periode waarin ze nog geen formatie heeft en waarin de Minister kan doen wat hij wil. Vanuit die ervaring steunt hij het amendement.

De vorige spreker zegt dat hij voor een moeilijke keuze staat. Hij deelt de zorg van de indiener van het amendement, maar is het niet eens met zijn tekst.

De indiener ziet geen tegenstrijdigheid tussen het eerste en het tweede amendement. Het is hem vooral te doen om het beginstadium waarin de benoemingen moeten gebeuren. Wat hem betreft kan men die termijn verlengen.

Bij stemming wordt het amendement verworpen: 4 leden stemmen voor, 11 stemmen tegen.

Daarna wordt er gestemd over het geheel van artikel 7. Het wordt aangenomen : 11 leden stemmen voor, 4 leden stemmen tegen.

Art. 8

Het eerste amendement van de heer Van Grembergen bij dit artikel — Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 2 — beoogt op de vierde regel van dit artikel (eerste lid) het woord „buitenlandse” te vervangen door het woord „internationale”. De tekstcorrectie wordt éénparig aangenomen.

Het tweede amendement van de heer Van Grembergen dat ertoe strekte op de zesde regel van dit artikel, eerste lid, het cijfer „27” te vervangen door het cijfer „29”, wordt door de indiener ingetrokken.

Het amendement van de heer Steverlynck dat beoogt op de zevende regel van dit artikel, eerste lid, de woorden „eerste lid” te schrappen, wordt éénparig aangenomen.

Het derde amendement bij dit artikel van de heer Van Grembergen — Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 2 — vervalt.

Het tweede amendement van de heer Steverlynck dat ertoe strekt op de vierde regel van het tweede lid van dit artikel het woord „voordracht” te vervangen door het woord „opdracht” wordt éénparig aangenomen.

Een lid vraagt welke deskundigen bij de Raad van Advies zullen worden betrokken. Wij hebben een aantal verenigingen met ervaring ter zake, bij voorbeeld Vlamingen in de Wereld, het Komitee voor Frans-Vlaanderen, Ons Erfdeel. Hij noemt deze organisaties bij wijze van voorbeeld. Hij vraagt of niet in het verslag moet worden opgenomen dat deze verenigingen erbij moeten worden betrokken.

De Commissie is het eens met deze zienswijze.

De Voorzitter wijst op de vraag van de Raad van de Duitse Cultuurgemeenschap. Bij brief van 28 januari 1980 verzoekt de heer Dupont, Vizepräsident van de Rat der deutschen Kulturgemeinschaft, naar analogie met artikel 7, tweede lid, van het decreet van 19 december 1979 houdende oprichting van een commissariaat-generaal voor de internationale samenwerking, aangenomen door de Cultuurraad voor de Franse Cultuurgemeenschap, in het voorliggende decreet een tekst op te nemen waardoor een waarnemer van de Raad voor de Duitse Cultuurgemeenschap tot de vergaderingen van de Raad van Advies kan worden toegelaten.

De Minister merkt op dat het Franstalig decreet hun die vertegenwoordiger geeft. Wij kunnen dat dus moeilijk weigeren. Zij doet opmerken dat er meer contacten zijn van de Duitstaligen met de Franstaligen dan met de Vlamingen.

Een lid zegt dat hun verhouding met de Walen anders ligt dan die met de Vlamingen.

De Minister bevestigt dit.

Hetzelfde lid vraagt waarom er dan geen Walen in onze Raad van Advies worden opgenomen.

Een lid vestigt de aandacht op de tweede alinea, vierde regel, in de brief, die administratiefrechtelijk van groot belang is.

De Minister bevestigt wat de heer Dupont heeft geschreven. De Duitstaligen kunnen slechts op pragmatische wijze hun internationale culturele samenwerking organiseren. Zij kunnen slechts een zekere invloed uitoefenen om af en toe iets voor hun gemeenschap te vragen. De Duitse **Cultuur**raad kan zich interesseren voor bepaalde betrekkingen met Duitsland en die kunnen zij dan propageren, maar die komen niet langs Buitenlandse Zaken. Zoals de andere cultuurraden zich qua taal interesseren voor culturele banden en voor landen, zo doet ook de Duitse Cultuurraad dat t.o.v. Duitsland, maar dit is nergens gestructureerd.

Maar aangezien de Duitse Cultuurraad tot de bevoegdheid behoort én van de Minister van de Nederlandse Gemeenschap én tot die van de Minister van de Franse Gemeenschap, zou de Minister er erg verveeld mee zijn als de Franstaligen dergelijke bepaling in hun decreet opnemen en de Vlamingen niet.

Een andere spreker zou het eveneens een blunder vinden dergelijke bepaling niet aan te nemen, ofschoon hij akkoord gaat met de redenering van de Minister en niet begrijpt waar de Franstaligen dat gehaald hebben.

De Minister dient een amendement in dat ertoe strekt een afgevaardigde van de Raad van de Duitse **Cultuurgemeen**schap als waarnemer de werkzaamheden van de Raad van Advies te laten volgen.

Het amendement wordt unaniem aangenomen.

De Commissie neemt daarna artikel 8 eenparig aan.

Art. 9

Het amendement bij dit artikel van de heer Van Grembergen — Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 2 — vervalt.

Het artikel wordt zonder discussie eenparig aangenomen.

Art. 10 (nieuw)

Het amendement bij artikel 9 — Stuk 94 (1979-1980)-~~Nr. 4~~ van de heer Steverlynck bedoelt het commissariaat-generaal jaarlijks een verslag te doen uitbrengen aan de Cultuurraad.

De Commissie neemt eenparig het amendement aan en beslist dat het een nieuw artikel wordt.

Art. 11 (voorheen 10)

Het artikel 11 (art. 10 van het ontwerp) wordt zonder discussie unaniem aangenomen.

Art. 12 (voorheen 11)

Het artikel 12 (art. 11 van het ontwerp) wordt zonder bespreking unaniem aangenomen.

Art. 13 (voorheen 12)

Een lid heeft bezwaren tegen de formulering van het ontwerp. Die kan leiden tot uitstel van de inwerkingtreding.

De Minister zegt dat het commissariaat-generaal administratief niet onmiddellijk in werking kan treden: eerst moet men klaar zijn met het personeelsstatuut, het huishoudelijk reglement, enz.

De heer Van Elewyck zou willen aandringen op een nauwkeuriger formulering. Als we schrijven „6 maanden na publikatie in het Belgisch Staatsblad”, dan vervallen de argumenten van de Minister maar dan is er een datum. Hij dient een amendement in dat beoogt het decreet in werking te doen treden zes maanden na de bekrachtiging: Stuk 94 (1979-1980) — Nr. 4.

De Minister noemt dit een innovatie en vraagt waarom we dit hier zouden doen.

De indiener van het amendement herinnert aan het antwoord dat de Minister hem onlangs in de Raad heeft gegeven op een mondelinge vraag. Er is dikwijls een lange termijn tussen de bekrachtiging en de publikatie. Hier heeft de bekrachtiging meer politieke betekenis dan de publikatie. Spreker verwijst naar een decreet (begroting Economische Zaken) dat in de Cultuurraad werd aangenomen op 28 juni 1979 dat nog altijd niet is gepubliceerd maar reeds is uitgevoerd. Hij zou zich bekocht voelen als we dit niet in de tekst schrijven. Het doel van zijn mondelinge vraag was de aandacht te vestigen op de heersende onregelmatigheid.

De Minister vraagt of er geen bezwaren zijn tegen het opnemen van de term „bekrachtiging”.

Een lid beschouwt dit van het standpunt van de legistiek als een innovatie. Het staat in geen enkele wet.

Na een gedachtenwisseling kan de heer Van Elewyck het ermee eens zijn dat in de tekst wordt gesteld dat het decreet in werking treedt op 1 juli 1980.

De Commissie is het hiermee eenparig eens.

EINDSTEMMING

Het ontwerp van decreet wordt door de Commissie, in zijn geamendeerde vorm, eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
A. STEVERLYNCK

De Voórzitter,
R. OTTE

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Ontwerp van decreet tot oprichting van een openbare instelling genaamd „Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België”

Artikel 1

Onder de benaming „Commissariaat-generaal voor de internationale culturele samenwerking van de Nederlandse cultuurgemeenschap in België” wordt een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht. Het commissariaat-generaal wordt ingedeeld bij de instellingen van categorie A genoemd bij artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut”.

Art. 2

Binnen het raam van de beschikbare middelen, van de grondwettelijke en wettelijke bepalingen, van de algemene voorschriften inzake culturele samenwerking en van de in de culturele verdragen aangegane verplichtingen, wordt het commissariaat-generaal belast met de voorbereiding van de internationale samenwerking en met de uitvoering van de taken, die dit met zich brengt in verband met de materies, die afhangen van de cultuurgemeenschap.

Art. 3

Het beheer van het commissariaat-generaal berust bij de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse cultuur behoort.

Art. 4

De Minister van Buitenlandse Zaken en de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse Gemeenschap behoort, stellen, in onderling overleg, de lijst op van de landen, die voor de werking van het commissariaat-generaal in aanmerking komen. Deze lijst kan ten allen tijde worden herzien. Zo geen akkoord wordt bereikt beslist de Ministerraad.

Art. 5

De werkprogramma's inzake internationale culturele samenwerking worden gemeenschappelijk vastgesteld door de Minister van Nationale Opvoeding en de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse Gemeenschap behoort.

Art. 6

De Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse Gemeenschap behoort wordt bijgestaan door een **programmatiecomité**.

§1. Het programmatiecomité telt 12 leden van wie één vertegenwoordiger van het Ministerie van Nationale Opvoeding en drie vertegenwoordigers van het Ministerie van

Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.

De overige leden, waaronder de voorzitter, worden gekozen onder de ambtenaren-generaal van de Nederlandse taalrol, van de departementen die bij het buitenlands cultureel beleid kunnen worden betrokken. De leden van het programmatiecomité worden benoemd door de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse gemeenschap behoort, op voorstel van de betrokken Minister, met inachtneming van de bepalingen van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact.

De leden van het programmatiecomité worden aangesteld voor een periode van vier jaar. Hun mandaat is hernieuwbaar. De commissaris-generaal en de adjunct-commissaris-generaal wonen de vergaderingen van het programmatiecomité bij.

§2. Het programmatiecomité brengt op eigen initiatief advies uit ten einde de coördinatie tussen het commissariaat-generaal en de betrokken departementen te bevorderen.

§3. De afgevaardigden van de Minister van Buitenlandse Zaken kunnen binnen 15 dagen, nadat door het programmatiecomité een advies werd uitgebracht, de aandacht van de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse Gemeenschap behoort, vestigen op de diplomatieke gevolgen die aan de uitvoering van de werkprogramma's zijn verbonden.

Art. 7

Het dagelijks beheer berust bij de commissaris-generaal bijgestaan door een adjunct-commissaris-generaal, die benoemd worden door de Koning op voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse gemeenschap behoort.

De commissaris-generaal vertegenwoordigt het commissariaat-generaal in alle gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen.

Art. 8

Met het oog op de toepassing van artikel 8 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, wordt een Raad van Advies voor de internationale culturele samenwerking opgericht.

De Raad van Advies is samengesteld uit 27 leden, door de Koning op de voordracht van de in artikel 5 genoemde Ministers benoemd, uit deskundigen in onderwijs, wetenschap, cultuur en jeugdzaken, voor een periode van vier jaar. Deze Raad kan een vertegenwoordiger van de Raad van de Duitse Cultuurgemeenschap uitnodigen zijn werkzaamheden als waarnemer te volgen.

Deze Raad vergadert ten minste tweemaal per jaar en geeft op verzoek van de bevoegde Minister of op eigen initiatief advies over alle aangelegenheden die betrekking hebben op de opdracht van het commissariaat-generaal. De werking van de Raad van Advies wordt door de Koning geregeld.

De Raad van Advies kiest onder zijn leden een voorzitter en drie ondervoorzitters. Zij vormen samen het uitvoerend bureau. Het is dusdanig samengesteld dat elke ideologische en filosofische strekking er in vertegenwoordigd is.

De commissaris-generaal en de **adjunct-commissaris-generaal**, nemen, met raadgevende stem, deel aan de vergaderingen van de Raad van Advies.

Art. 9

De ontvangsten van het commissariaat-generaal bestaan uit :

- a. een jaarlijkse dotatie ingeschreven op de begroting van het Ministerie van Nederlandse Cultuur ;
- b. erfstellingen, giften en legaten die te zijnen gunste met de goedkeuring of machtiging van de Koning worden gedaan ;
- c. opbrengsten van bezittingen ;
- d. inkomsten van activiteiten en andere baten.

Art. 10

Jaarlijks stelt het commissariaat-generaal een verslag op over zijn activiteit gedurende het vorig jaar. Dit verslag moet door de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse Gemeenschap behoort ten laatste op 30 juni op het bureau van de Cultuurraad worden ingediend. Het verslag wordt binnen zes maanden na zijn indiening onderzocht door de Commissie voor Buitenlands Cultuurbeleid van de Cultuurraad. Eveneens hoort deze commissie ten minste tweemaal per jaar de Minister over de stand van zaken betreffende zijn werkzaamheden.

Art. 11

Bij ontbinding van het commissariaat-generaal neemt de Nederlandse cultuurgemeenschap het actief en het **passief** ervan over.

Art. 12

In artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut wordt de categorie A, naar alfabetische volgorde aangevuld met het ,Commissariaat-Generaal voor de internationale culturele samenwerking van de Nederlandse cultuurgemeenschap in België' .

Art. 13

Dit decreet treedt in werking op 1 juli 1980.